

NASILJE APSURDA

GRAĐANIMA I RADNICIMA!

Sindikati javnih službi - zdravstva, školstva, znanosti, kulture i socijalne skrbi - nisu pristali na smanjenje plaća. Dugogodišnje zapostavljanje ovih službi, zaostajanje plaća u odnosu na druge sektore u zemlji dovelo je do nedostatka liječnika, medicinskih sestara, socijalnih radnika i nastavnika u sva tri obrazovna sustava, dovelo je do trajnog nezadovoljstva zaposlenika čiji se kreativan i veoma odgovoran rad počesto zasniva na entuzijazmu i humanosti. Takvo stanje, opterećeno i izostankom odgovarajućih reformi, ugrožava kvalitetu usluge koju bi naši građani trebali dobivati u javnim službama. U državnim službama stanje nije ništa bolje, ali su njihovi sindikalni čelnici iz samo njima znanih pobuda prihvatali smanjenje plaća i time postali suodgovorni za stanje u državnoj upravi. Trajna nebriga Vlade o ovim profesijama dovodi do štrajkova kao što je bio onaj 2006. godine kada su prosvjetari izborili 6-postotnu povišicu za cijeli javni sektor, a čiji se rezultati sada nastoje poništiti.

U takvim okolnostima nije nam bilo moguće prihvati smanjivanje plaća zbog sljedećih **APSURDA**:

- plaće smanjuju samo jednima i to onima čiji je rad već godinama najpotplaćeniji u zemlji,
- plaće **ne** smanjuju sektorima koji puno bolje stoje u društvu, a nekim se i povećavaju,
- zaposlenici na državnom proračunu krivi su samo zato što za svoj rad primaju plaću iz proračuna.

PORUKA POLITIKE: vrijednost vašeg rada ne ovisi o vašim naporima već o našim odlukama.

- ne postoji odricanje od državne potrošnje koja u teškim okolnostima nije opravdana (neisplativi mostovi, enormousne subvencije svemu i svačemu, široke privilegije za preveliki broj ljudi...),
- promašaji u društvu, gospodarstvu i politici (vanjski dug, izostanak reformi, financiranje grana koje godinama prazne umjesto da pune proračun) svaljuju se svaki puta na leđa javnih službi
- za propuste privilegiranih političara i «genijalnih», masno plaćenih menadžera, kažnjavaju se smanjenjem skromnih plaća oni koji svoj rad obavljaju uredno i savjesno.

PORUKA POLITIKE I KAPITALA: Mi smo krivi za sve, ali samo vi ćete to platiti.

- nije primjećena volja da se teret krize raspodijeli ravnomjerno
- udio naše povišice koja nam se oduzima iznosi manje od jedne stotine državnog proračuna
- nisu uvedeni porezi s kojima bi se i drugi, pogotovo imućni slojevi uključili u uravnoteženje proračuna na prihodnoj strani (porez na imovinu, trošarine na mobilnu telefoniju)
- svi ekonomski argumenti o potrebi smanjenja samo naših plaća absurdni su u navednim okolnostima i raspršuju se kao formalistički, nepravedni, bezobzirni i neljudski.

PORUKA VLADINIH EKONOMISTA: Vi i vaš rad ste trošak proračuna.

Unatoč ovim absurdima bili smo spremni na odricanje imajući na umu radnike u ovom vremenu krize. Za uzvrat smo tražili samo to da nam odrede pravednu cijenu rada kada zemlja izđe iz krize, kao što je to riješeno u svim normalnim europskim zemljama, od Slovenije do Irske.

Svaki građanin bi očekivao da je takav prijedlog i interes Vlade jer je liječenje i zaštita zdravlja, skrb za slabe i nemoćne, obrazovanje i kultura, istraživanje i znanost interes svih građana.

Međutim, Vlada i dalje želi iz proračuna plaćati sve svoje političke aspiracije i kupovine biračkog tijela pa joj budući troškovi rada u zdravstvu i školstvu, čak i nakon izlaska iz krize, smetaju u tom naumu. Radi se o preljevanju stvorene vrijednosti od rada ka kapitalu bez ikakva jamstva radu i bez odgovornosti kapitala i politike. To se zove otimanje. Ne možemo na to pristati.

Zagreb, 24. ožujka 2009.

Sindikati javnih službi: zdravstva, školstva, znanosti, kulture i socijalne skrbi

